

கலித்தொகை கால காதல் மரபுகள்

Kalithogai Kaala Kathal Marapugal

முனைவர் இரா. வனிதாமணி,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

குயின்ஸ் கலை மற்றும் அறிவியல், மகளிர் கல்லூரி, புனல்குளம், புதுக்கோட்டை.

Dr R. Vanithamani,

Assistant professor in tamil, queens college of arts science women,
punalkulam, Pudukkottai

E Mail : vanithamanichandrabose@gmail.com

Abstract:

The literature that emerged during the Sangam period, especially during the Middle Sangam and the Late Sangam periods, is called Sangam literature. The total number of songs that we have today, sung by the great poets of the Sangam period, who were grammatically competent and had the ability to explain, is 2381. As a result of searching for Sangam songs, what we have found is the collection of songs. In this, the eight books have created various internal songs based on the basics. Among these, Kalithok is one of the eight books that are famous for their merit. These songs composed by Kalippa have the special feature of being Kali that attracts the learned. It is the opinion of Tolkappiyar that Kalippa is the best for singing internal songs. Since Kalippa is like a drama song mixed with dialogue, it has great importance for love here. In this way, in Kalithok, the love traditions are revealed through the conversations of the leader, the leader, the companion. Through this love, we can also see the life of our ancient Tamils. It is also possible to see that the Dalit songs are mixed with the life of our Tamil people

Keywords: *The hero, the heroine, the friend, the conversation, the hug, the kiss, etc.*

ஆய்வுச்சுருக்கம்:

சங்ககாலத்தில் கறிப்பாக இடைச்சங்க கடைச்சங்க காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களையே சங்க இலக்கியங்கள் என்கிறோம். இலக்கணச் செறிவும் விளக்கிய தகுதியும் உடையவர்களாகச் சங்க காலப் புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பெற்ற வையாக இன்று நமக்கு கிடைக்கும் பாடல்கள் மொத்தம் 2381 ஆகும். சங்கப் பாடல்களை தேடியதன் விளைவாக நமக்கு கிடைத்தவை பாட்டும் தொகையும் ஆகும். இதில் எட்டுத்தொகை நூல்கள் பல்வேறு அகப்புறப் பாடல்களை அடிப்படைகளைக் கொண்டு உருவாக்க பெற்றுள்ளன. இதில் பாவினால் பெயர் பெற்ற எட்டுத்தொகை நூல்களுள் கலித்தொகையும் ஒன்றாகும். கலிப்பாவினால் இயற்றப்பட்டது இப்பாடல்களுக்கு கற்றோர் ஏத்தும் கலி என்ற சிறப்பு உண்டு. அகப் பாடல்களை பாடுவதற்கு கலிப்பாவே சிறந்தது என்பது தொல்காப்பியரின் கருத்தாகும். கலிப்பா என்பதில் உரையாடல் கலந்த நாடக பாடல் போல அமைந்துள்ளதால் இங்கே காதலுக்கு மிகுந்த சிறப்பை பெற்றுள்ளது இவ்வகையிலே கலித்தொகையில் தலைவன் தலைவி தோழி இவர்களின் உரையாடல்கள் வழியாக காதல் மரபுகள் புலப்படுகின்றன. இக் காதலின் வழியாக நம் பண்டைய

தமிழரின் வாழ்வியலையும் காண முடிகிறது. தலித் தொகை நம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலோடு ஒன்றாக கலந்துள்ளன என்பதையும் அறிய முடிகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: தலைவன், தலைவி, தோழி, உரையாடல், உறழ்தல், ஊடல்.

முன்னுரை

பண்டைய தமிழ் நாகரிகம் மொழிச் சிறப்பு முதலானவற்றை அறிய சங்க இலக்கியம் துணைபுரிகின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் “பாட்டும் தொகையும்” என்று குறிப்பிடப்பெறும் பாட்டு என்பது பத்துப்பாட்டையும், தொகை என்பது எட்டுத்தொகையையும் குறிக்கின்றன “நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை”..... எனத் தொடங்கும் வெண்பா எட்டுத்தொகை நூல்கள் இவை எனச் சுட்டும். கலித்தொகையைக் “கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி” என்று குறிப்பிடும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

கலித்தொகை

எட்டுத்தொகை நூல்களுள் யாப்பு வகையால் பெயரமைந்தவை பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகும். தொல்காப்பியர்,

“கலியே பரிபாடல் ஆயிரு பாவினும்

உரியதாகும் என்மனார் புலவர்”¹ தொல்.கள-05)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கலியாப்பு பிற யாப்பு முறைகளினின்றும் வேறுபட்டது. தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், அராகம், தனிச்சொல், சுரிதம் ஆகிய உறுப்புக்களைக் கொண்டது. கலிப்பாக்கள் பல வகைப்படும். அவற்றுள் ஒத்தாழிசை யாப்பு வகையில் அமைந்தவை கலிப்பா பாடல்களாகும். கலித்தொகை 150 பாடல்களை உடையது. சங்க அகப்பாடல்களுள் கைக்கிளை, பெருந்திணையில் அமைந்த பாடல்கள் கலித்தொகையில் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளன. (கலி 56,57,58,100,138-174.) தொல்காப்பியத்தில் அகத்திணையியல் முதல் நூற்பா அகத்திணைகள் ஏழு எனச் சுட்டும்.

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக்கிளந்த எழுதிணை என்ப”² (தொல் கள.அகம்.07)

என்ற இவ்விலககணத்துக்கு இலக்கியமாய்த் திகழ்வது கலித்தொகை ஒன்றே ஆகும்.

கலித்தொகை பதிப்புகள்

ஏட்டில் இடம்பெற்று முடங்கிக்கிடந்த கலித்தொகை நூலினை, நச்சினார்க்கினியார் உரையுடன் பதிப்பித்த பெருமை (கி.பி.1887) பேரறிஞர் இ.வை.தாமோதரம் பிள்ளையையே சாரும். பிறகு, ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சென்னை மாநிலக்கல்லூரியில் தமிழ்ப் பணியாற்றிய இ.வை.அனந்தராமையரவர்கள், நூலினையும், உரையினையும், பல்லாண்டுகளாக ஆராய்ந்து. கி.பி.1925ம் ஆண்டில் முதல் இரு பகுதிகளாக (சம்புடங்கள்) வெளியிட்டார்கள். பிறகு, மூன்றாம் மற்றும் இறுதி பகுதியினை அரும்பத அகராதியுடன் வெளியிட்டுத் தம் பதிப்புப் பணியினை நிறைவு செய்தார்கள். 1930-ஆம் ஆண்டில் “கலித்தொகை” முல்லைத்திணைத் தனி நூலாக வெளியிட்டார்கள்.

1938ஆம் ஆண்டில் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் இந்நூலினை நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் இளவழகனாரின் உரைவிளக்கத்துடன் வெளியிட்டது. அடுத்ததாக, கல்வாரிகளில் பாடப்புத்தகமாக பதிப்பித்து வெளியிட்டனர்.

கலித்தொகை தொகுப்புகள்

கலித்தொகை எம்முறையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அறியலாம்.

“பெருங்கோன்பாலை - 35 பாடல்கள்

கபிலன் குறிஞ்சி - 29 பாடல்கள்

மருதனிள நாகன் மருதம் - 35 பாடல்கள்

அருஞ்சோழன்

நல்லுருத்திரன் முல்லை - 17 பாடல்கள்

நல்லந்துவன் நெய்தல் - 33 பாடல்கள்

கல்விவலார் கண்டகலி”³ (த.இ.வ)

இவ்வாறாக பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கலித்தொகை கால காதல் மரபுகள்

பண்டைத் தமிழர்கள் “அகம்” காதல் பற்றிய இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளன. இவ்வகையிலே கலித்தொகையில் பல காதல் மரபுகள் இடம்பெறுகின்றன.

1. தலைவன்
2. தலைவி
3. தலைவி – தோழி உரையாடல்
4. தலைவன் – தலைவி உறழ்தல்
5. தலைவன் – தலைவி – மகன் வழி உரையாடல்
6. தலைவன் – தலைவி நெஞ்சோடு கூறல்
7. தலைவியின் புலவி
8. தலைவன் – மடலேறுதல்

இவற்றின் வழியே கலித்தொகை கால காதல் மரபுகளை ஆராயலாம்.

தலைவன்

சங்க காலத்தில் தலைவன் கதாநாயகன் ஆகின்றான். தலைவனுக்குரிய பண்புகளை தொல்காப்பியர்,

“பெருமையும் உரனும் ஆடுஉமேன”⁴ தொல்-111.

என்கிறார்.

தமிழர்கள் காதலை அன்பின் ஐந்திணை என்றனர். இஃது தலைவன், தலைவியும் உளமொத்த தூயகாதல் வாழ்க்கையாகும். இக்காதல் வாழ்வு அறத்திலிருந்து மாறுபடாமல் அன்பின் வழிபாடாக அமைகின்றன.

“மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு”⁵ குறள்.60

என்று வள்ளுவரும் காதல் வழியே அன்பினை சிறப்பிக்கின்றார்.

தலைவன், தனக்கும், தலைவிக்கும் ஒத்தன புணர்ந்துச் சொல்லி, அவளிடமிருந்து சொல்லை எதிர் பெறாமல் தானே சொல்லி இன்புறுகின்றான். இது கைக்கிளையாக அமைகின்றன.

“மயிர் வார்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய்!

நிற் கண்டார்.

உயிர் வாங்கும் என்பதை உணர்தியோ? உணராயோ?

“பறை அறைந்தல்லது செல்லற்க! என்னா

இறையே தவறு உடையான்”⁶ (குறிந்.கலி.பா.26)

என்ற பாடலின் மூலம் உணரலாம்.

தலைவன், தலைவியின் மீது அளவற்ற அன்பை வைத்துள்ளான். தலைவியின் அழகினை வர்ணிக்கின்றான். மூங்கில் பிடி போன்ற தோள்கள், ஐந்து வையாகப் பிண்ணப்பட்ட மணம் கமழும் கூந்தல், மான் போன்ற மருட்சியான பார்வை, மயில்போன்ற சாயலையுடைய பெண்ணே! சிலம்பின் ஒளி ஒலிக்க, நுண்மையான இடை, இவற்றை என் கண்கள் விரும்பி கண்டன. பெரிய நகரிலே இளமை வேகத்தால், பந்தினை எறிந்து விளையாடுகின்ற பெண்ணே! நான் கூறுவதை கேள்!.

நீ! எனக்கு வருத்தத்தை தந்து நின்றாய் இது என் இளமைக்குத் தக்கதோ? உன் கண்கள் கொடுமை செய்கின்றன. இது உலகிற் கொடுமைகளிலும் மிக்க கொடுமை அன்றோ? இக்கொடுமைநின் பருவத்திற்குத் தக்கதோ? இத்தன்மையானது நான் நெடிது என்று நினைக்கின்றேன் என்கிறான். ஆனால் தலைவி தலை கவிழ்ந்து நிலத்தையே பார்த்து நிற்கின்றான். பின்பு தோழியரை பார்ப்பது போல, பார்த்துவிட்டு தம் மனையிடத்திலே செல்கிறான். ஆனால், தலைவனோ அன்பின் மிகுதியால் மனம் வருந்துகின்றான்.

“வேய் எனத் திரண்ட தோள் வெறிகமழ் வணா ஐம்பால்

மாவென்ற மடநோக்கின், மயில் இயல், தளர்பு ஒல்கி

ஆய்சிலம்பு அரி ஆர்ப்ப, அவிர் ஒளி இழைஇடைப்ப

கொடி என, மின்னன, அணங்குஎன, பாது ஒன்றும்”⁷ குறிந்-கலி-பா.4

என்றும்,

வேலின்

“சேந்துநீ இணைபைபால் ஃஓத்ததோ?”⁸ (குறிந்.கலி.பா.19)

என்றும்

“கணையினும், நொய்செய்தல் கடப்பு அன்றோ?”⁹ குறிஞ்சி.கலி.பா.11

என்ற பாடலின் மூலம் தலைவியின் காதல் உணர்வுகளை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தலைவியின் அழகு, தலைவனை பேதலிக்கச் செய்துவிட்டது. அவளிடத்து இருந்த நல்ல குணங்கள் எல்லாம் அவனை விட்டு போய் விட்டன. தலைவியிடம் பல நல்ல குணங்கள் இருக்கின்றன.

இருந்தும் அவள், தலைவனுக்கு அருள் செய்யவில்லை மற்றவர்களுக்காக அஞ்சி நடுக்கின்றாளோ என்று தலைவன் நினைக்கின்றான்.

“ஐது உயிர்த்து, இவன் உள்நோப்பாது?

நோய் இலை இவட்கு”¹⁰ பாலை.கலி.பா.10

என்ற பாடலின் மூலம் தலைவன், தலைவி மீது அளவற்ற அன்பு கொண்டிருக்கின்றான் என்பது புலனாகிறது மேலும், அகவாழ்வில் தலைவனின் அன்பை வெளிப்படையாக ஏற்க முடியாமல், பிறருக்காக பயந்து, அதாவது ஊராரின் பழிச்சொல்வக்கு ஆளாக நேரிடுமோ? என்று அஞ்சுகின்றான். தலைவனும் தன் காதலை பண்பாட்டோடு வெளிப்படுத்துவதை உணரமுடிகிறது.

2.தலைவி

மனித வாழ்வில் ஒவ்வொரு நொடி பொழுதிலும் காதலுக்கும், கற்பிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தலைவியின் தூய்மையான கற்பு தலைசிறந்த பண்பாகப் போற்றப்படுகின்றது. இதனை,

முல்லை சான்ற கற்பு முல்லை¹¹

என்று கற்புடன் தொடர்புபடுத்தி பேசப்படுகின்றது.

சங்க காலத்தில் பெண்கள் தனிச்சிறப்புடையவர்களாகவும், தன்னிகரற்றவர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். பெண்களுக்குரிய பண்புகளை தலைவியானவள் எந்த அளவிற்கு தைரியமானவளே, அதே அளவு எளிதில் உணர்ச்சிப்படக் கூடியவள். இவ்வகையிலே தலைவன் மீது அளவற்ற அன்பை வைத்திருப்பவள் ஆவாள். தலைவன் மீது கொண்ட காதலை அழகாக வெளிப்படுத்துகின்றான். தலைவனின் செல்வினைக் குறிப்பால் அறிந்து, வழியிடைத் துன்பத்திற்குத் துணையாக தன்னையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு செல்க என்று என்கிறாள். எம்மையும்

“அன்பு அறச்சூழாதே, ஆற்றிடை நும்மொடு

துன்பம் துணையாக நாடின, அது அல்லது

இன்பமும் உண்டோ, எமக்கு”¹² பாலை.கலி.பா.25

என்று கூறுகின்றாள்.

தலைவி, தலைவனிடம், நீ செல்கின்ற வழியிலே, உண்ணுநீர் இல்லை, நிழல் இல்லை, மரம் இல்லை, ஆதலால் உன்னைப்பிரிந்து என்னால் பிரிந்து இருக்க முடியாது எப்படி பிரிந்தால் நான் இறந்துவிடுவேன் என்கிறாள். மேலும், கலைமானைத் தொடர்ந்து செல்லும் பிணைமானைக் காட்டி, தன்னையும் உடன் அழைத்துச் செல்வம்படிக்க கூறுகின்றாள்.

தனியே இறப்ப யான் ஒழிந்திருத்தல்”¹³ பாலை.கலி.பா.04

இதில் தலைவியின் காதல் உணர்வினை அறிய முடிகிறது.

தலைவன், தலைவியைவிட்டு, பரத்தையரோடு சென்று விட்டு, மீண்டும் தலைவனிடம் வருகின்றான். இதனைக் கண்ட தலைவி, தலைவனிடம், உன் வருகைக்காகப் பரத்தையர் காத்திருப்பார். உன்னை அழைத்துச் செல்வதற்காகப் பாகம் பூட்டிய தேரோடு வெளியே காத்து நிற்பாள் நீ சென்று

பரத்தையர் அன்பு செட்டுவிடாமல் நிலை நிறுத்து என்று கோபமாக தன் மனதில் உள்ள ஏக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

“வேட்டோர் திறத்து விரும்பிய நின் பாகனும்

“நீட்டித்தாய்” என்று கடாஅம் “கடுந்திண்ணோ

பூட்டு விடா அ நிறுத்து”¹⁴ மருதக்.கலி.பா.23-25

என்று கூறுகின்றாள்.

தலைவி, தனக்கும், தலைவனுக்கும் இடையே இணக்கமான அன்பு உள்ளது என்பதை பல இடங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றாள். ஆனால் ஊராரின் அலர் தூற்றுவார்களோ என எண்ணி அறத்தொடு நிற்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது இதனை,

“தான் நயந்து இருந்தது இவ்வூர் ஆயின் எவன் கொலோ”

நாம் செயற்பாலது இனி? ¹⁵ மருதக் கலி.பா.21-22

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

தலைவன், எவ்வளவு தான் தவறுகள் செய்தாலும், தலைவி, அவன் மீது கொண்ட காதலால் அவற்றை பொறுத்துக் கொள்கிறாள். மாலைப்பொழுது கண்டு, வருத்தம் கொண்டு, தனியே வருந்துகின்றாள். மாலை, பொழுதிடம், நீ மயக்கத்தை உடைய மாலையாக இருக்கின்றாய். என்னுடைய நெஞ்சமானது, என்னை பிரிந்து சென்ற தலைவனை எண்ணி ஏங்குகின்றது. இனி நான் என்ன செய்வேன்? என்று தலைவி வருந்துவதாக அமைந்துள்ளது. இதனை,

“மாலையும் அலரும் நோனாது எம்வயின்

நெஞ்சமும் எஞ்சும்மன் தில்ல – எஞ்சி

உள்ளாது அமைந்தோர், உள்ளும்.

உள்ளில் உள்ளம் உள்உள் உவந்தே”¹⁶ நெய்தற் கலி.பா.22-25

என்ற பாடல்வரிகளின் மூலம் தலைவியின் மன உணர்வுகளை தெளிவாக அறிய முடிகிறது. மேலும், தலைவன் மீது அளவற்ற அன்பும், காதலும் கொண்டான் என்பதையும், உணர் முடிகின்றது.

3.தலைவி – தோழி உரையாடல்

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியும், தோழியும் இல்லையென்றால் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் சுவையே இருந்திருக்காது. தலைவியும் தோழியும் நல்ல நட்புடன், தோழியாகவும், அன்னையாகவும் இடத்திற்கேற்றாற் இடத்திற்கு ஏற்றது போல் மாறும் தன்மையில் உள்ளனர். இவர்கள் உரையாடல் மிக சிறப்பாக கலித்தொகையில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன.

தலைவியும், தோழியும், வன்னைப்பாட்டை மாறி, மாறி பாடுகின்றனர். தலைவன் சொன்னவாறு வரதாதல் தலைவி, இயற்பிழித்து பேசுகின்றான். அப்போது, தோழி, உன் தலைவன் “வருவான்” என்ற நம்பிக்கையில் கூறுகின்றார். தலைவியின் மனதானது அமைதி பெறுகின்றது.

“சுடர்த்தொடீஇ! கேளாய் தெருவில் நாம்ஆடும்

மணற்சிற்பில் காலின் சிதையா, அடைச்சிய

கோதை பரிந்து, வரிப்பந்து, கொண்டு ஓடி,

நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டி, மேல்ஓர் நாள்”¹⁷ குறிந்.கலி.பா.1-4.

இப்பாடலில் தலைவி, தோழியிடம் கூறுவதாய் அமைகின்றது. அதாவது நாம் சிறு வயதாக இருக்கும் போது நம்மோடு விளையாடியும், நம்மிடம் நோவத்தக்க செய்களை செய்தவனுமாகிய தலைவன் ஒருநாள் நானும் அன்னையும் வீட்டில் இருக்கும்போது வந்தான். அப்போது, தாகமாக உள்ளது தண்ணீர் வேண்டும் என்றான். என் அன்னையும், அவனுக்கு பொன்னால் செய்யப்பட்ட கரகத்தில் தண்ணீர் கொடு என்றான். நானும் நீர் எடுத்து வந்து அவனிடம் கொடுத்தேன். அப்போது அவன் வளையலணிந்த முன் கையைப் பிடித்தான் என்றான். இதனை,

“அன்னையும் யானும் இருந்தோமா, இல்லிரே!

“உண்ணுநீர் வேட்டேன்“ என வந்தாற்கு, அன்னை,

“அபர் பொற்சிரகத்தால் வாக்கி, சுடரிழாய்!

உண்ணுநீர் ஊட்டிவா என்றான். என யானும்

தன்னை அறியாது சென்றேன். மற்று என்னை

வளைமுன் கைபற்றி நலிய”¹⁸ குறிந்.கலி.பா.6-10.

என்று கூறுகின்றான்.

பின்பு,

“அன்னாய்! இவன் ஒருவன் செய்தது காண்”¹⁹ (குறிந்.கலி.பா-11)

என்றனர். என்பதில், நான் உடனே, அன்னையே! என அலறி விட்டேன். எனக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை அன்னையோ? என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டார் அப்போது நான், என் அன்னையிடம் பொய் உரைத்து விட்டேன்.

“உண்ணுநீர் விக்கினான், என்றேனா”²⁰ (குறிந்.கலி.பா-13).

அவன், தண்ணீர் குடிக்கும் போது, விக்கல் எடுத்ததை கண்டு, நான் பயந்து விட்டேன் என்று கூறினேன் அப்போது என் அன்னை, அவன் முதுகினை நீவிவிட்டார். அப்போது அவன் என்னை எப்படி பார்த்தான் தெரியுமா? தோழி!

“கடைக்கண்ணால் கொல்வான்போல் நோக்கி,

நகைக் கூட்டம்

செய்தான் அக்கள்வன் மகன்”²¹ (குறிந்.கலி.பா.16-17)

அதாவது, என்னைத் தன் கடைக்கண்ணால் கொல்வான் போல, பார்த்து தன் மனமகிழ்ச்சியை அக்கள்வனாகிய மகன் செய்தான் இதுதான் நடந்தது என்று தலைவி தோழியிடம் கூறுகின்றான். இப்பாடலின் மூலம் தலைவன் மீது கொண்ட அன்பு எத்தகையானது என்பதை உணரமுடிகிறது.

தலைவி, தோழியிடம் தலைவன் என்னைப் பற்றி கூறிய வார்த்தைகளை கேட்பாயாக என்று தான் கூறவந்த செய்தியை கூறுகின்றான்.

நான் தனியாக சென்ற பொது என்னிடம் வந்து நீ போகாதே நில்” என்று நிறுத்தினான். பின்பு, என்னிடம் நெருங்கி வந்து, என், நெற்றி, முகம், தோள், கண் இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான். என்னை பலவாறு போற்றி, புகழ்ந்து, பாராட்டினான். பல இன்சொற்களை கூறி, என்னை மயக்க எண்ணினான். அதுமட்டுமின்றி, என் அருகில் வந்து என்னை தொழுது நின்றான். என்னை தீண்டவும் செய்தான். மதத்தால் அறிவு கெட்டுப் பரிக்கோலுக்கு அடங்காத களிற்றைப் போல, பலமுறை தொழுதான். ஆனால், தோழியே! நான், மட்டும், நானும், மடனும், நீங்காமல் நின்றேன் என்று தோழியிடம் கூறுகின்றாள் தலைவி. இதனை,

“நில் என நிறுத்தான் நிறுத்தே வந்து
நுதலும், முகனும், தோளும், கண்ணும்,
இயலும், சொல்லும், நோக்குபு நினைஇ,
“ஐ தேய்ந்தன்று, பிறையும் அன்று
வேய் அமன்றன்று, மலையும் அன்று
பூ அமன்றன்று, சுனையும் அன்று.
மெல்ல இயலும், மயிலும் அன்று.
சொல்லத் தளரும், கிளியும் அன்று”²² (குறிந்-கலி.பா.6-15)

என்று பலவாறு புகழ்ந்து பாராட்டினான்.

மேலும்,

“அனையன பல பாராட்டி, பையென
வலைவர் போல, சோர்பதன் ஒற்றி
புலையர்போல, புன்கண் நோக்கி,
தொழலும் தொழுதான். தொடலும் தொட்டான்.
காழிவரை நில்லாக் கடுங்களிறு அன்னோன்
தொழுஉம் தொடுஉம் அவன் தன்மை
ஏழைத் தன்மையோ இல்லை தோழி”²³ குறிந்-கலிபா-16-22.

என்று கூறுகின்றாள். இவ்வாறாக, பல இடங்களில் தலைவி, தோழியிடம், தலைவனைப் பற்றியும், அவன் மீது கொண்ட அன்பினையும், அழகாக, சுவைப்பட உரைப்பதை காண முடிகிறது.

4. தலைவன்-தலைவி உறழ்தல்

தலைவன், தலைவி, இருவருமே, ஒத்த அன்பினையுடையவர்கள், ஆனால் இருவருக்கும் இடையே, ஊடல் ஏற்படும் இது ஒரு சில நேரங்களில் பெருந்திணையாகவும் அமைகின்றன.

தலைவன், தலைவியைத் தழுவுதல் இனிது என்று கூறுகின்றான். ஆனால், தலைவி, உனக்கு இனிது தான், பிறருக்கு இன்னா செய்வது என்று கூறுகின்றாள் இக்காதல் இங்கு பெருந்திணையாக அமைகின்றது.

“புல் இனிது ஆகலின், புல்லினென் – எல்லா

தமக்கு இனிது என்று, வலிதின் பிறர்க்கு இன்னா

செய்வது நன்கு ஆகுமோ”²⁴ குறிந்.கலி.பா.6-8.

என்ற பாடலின் மூலம் உணர முடிகிறது.

தலைவனை, தலைவி எண்ணி நகையாடுகின்றாள். தலைவனும், தலைவியோடு மாறுபட்டு நகையாடி, கூட்டத்திற்கு உடன்பட வைக்கின்றாள்.

தலைவன், தலைவியின் அழகை பலவாறு புகழ்ந்து, எனக்கு கிடைத்த பெரும்பொன் புதையலைப் போன்றவள் நீ! என்று கூறுகின்றாள். தலைவி, உன்னோடு சேரமாட்டேன் என்பதை போல கூறுகின்றாள். தலைவன், நீ என்னோடு நிச்சயம் புணர்வாய் என்கிறான். இப்படியாக, இருவரும் மாறி, மாறி, பேசுவது போல் அமைகின்றன. மேலும், தலைவன், தலைவி, தம்முள் உறழ்ந்து கூறியமை நகைச்சுவைபட அமைந்துள்ளது. இதனை,

“திருந்திழை மென்றோள்

திருந்திழை மென்றோள்”²⁵ கலித்.பா.131

என்று கலித்தொகை கூறுகின்றது.

“இரும்பு ஈர்வடியன்ன உண்கண்”

யொத்துமை விளங்கு கண்ணொளி”²⁶ பரி-10

என்று பரிபாடல் கூறுகின்றது.

இவ்வாறாக, தலைவன் தலைவி, இருவருமே ஊடல் கொண்டாலும், இறுதியில், தலைவி, தலைவனோடு உடன்பட்டு செல்கின்றாள் என்பதை அறியமுடிகிறது.

5.தலைவன் – தலைவி – மகன் – வழி உரையாடல்

தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் திருமணம் என்ற பந்தம் உருவாகி, மகன் பிறந்துவிடுகிறான். அப்போதும் கூட இருவருக்கும் இடையே ஊடல் ஏற்படுகின்றது.

தன் மகன் வழியாக, இருவருக்கும் உரையாடல் ஏற்படுகின்றன. பின்பு, இருவரும் மனம் ஒத்து அன்போடு இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாழ்விலே பரந்தையரோடும் தலைவன் அன்பு கொள்கிறான். இது தலைவிக்கு பிடிக்காது இக்காரணத்தினால் தான், தலைவி, தலைவனை வெறுக்கும் நிலை ஏற்படுகின்றது.

தலைவன், பரத்தையிடமிருந்து வீட்டிற்கு வருகிறான். ஆனால் வீட்டிற்குள் நுழையவில்லை. வேலிக்கு அப்பால் நிற்பதைக் கண்ட தலைவி தன் மகனிடம் கூறுகின்றாள். இதனை,

“நுந்தை, வியன், மார்பில்

தாது தேர் வண்டின் கிளைபாட தைஇய

கோதை பரிபு ஆட காண்குவம்”²⁷ மருதக்கலி.பா-23-257.

என்பதில், பரத்தை அணிவித்த கோதையை, தலைவி தன் கையால் தொட விரும்பவில்லை. ஆதலால், தன் மகனைக் கொண்டே செய்விக்க விரும்பினாள். மகனின் செய்கையால், தலைவனின் செயலில் மாற்றம் வரும். மேலும், பரத்தையரிடம் கொண்ட அன்பு குறையும் என்று தலைவி

கருதுகின்றாள். தலைவனின் வரவு, தலைவிக்கு மிக்க மகிழ்வைத் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. தலைவியின் ஊடலை தன் மகனை கொண்டே தலைவன் தணிக்கின்றான்.

“கள்வரைக் காணாது “கண்டேம் என்பார்போல்

சேய் நின்று, செப்பாத சொல்லிச் சினவல்

ஆணை கடக்கிற்பார் பார்”²⁸ மருதக்கலி பா.26-28

என்று கூறுவதின் மூலம் தலைவன், தலைவியின் ஊடலை தீர்க்கின்றான். இவ்வாறாக, தலைவன், தலைவியிடம் கொண்ட அன்பானது மேலும் வளர்ந்து கொண்டே செல்கிறது என்பதை உணரமுடிகிறது.

6. தலைவன் – தலைவி நெஞ்சொடு கூறல்

தலைவன், தலைவி இருவரும் ஊடல் கொள்வது இயற்கை தான். ஆனாலும் ஊடலின் போதோ அல்லது வேறு ஏதோ காரணத்தாலோ, பிரிய நேர்ந்தலோ, அவர்கள் நம் நெஞ்சொடு பேசுவார்கள். மேலும், தன்னைத் தானே தேற்றிக்கொள்வார்கள்.

சங்க இலக்கியங்களிலேயே தலைவன், தலைவி, இவர்களுக்கிடையே உரையாடலாக அமைந்த கூற்றுக்கள் கலித்தொகையில் மட்டும் தான் உண்டு.

“இனி யாதும் மீக்கூற்றம் பாம் இலம்” என்னும்

தகையது காண்டைப்பாய் நெஞ்சே! பனிபானாப்

பாடு இல் கண் பாபல் கொள”²⁹ மருதகலி பா 16-18

என்பதில் தலைவனின், செய்கையை, தோழி வாயிலாக கேட்ட தலைவி, கண்களில் கண்ணீர், நெஞ்சில் கவலை, துயில் கொள்ளாத கண்களைக் கொண்டு தான் என்ன செய்வேன் என்று வருந்தி, தன் நெஞ்சொடு கூறுகின்றாள். இதில் தலைவி, தலைவன் மீது கொண்ட அன்பினை புரிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

“மடநடை மா இனம், அந்தி அமையத்து

இடன்விட்டு இயங்கா இமையத்து ஒருபாடல்

இறை கொண்டு இருந்தன்ன – நல்லாரைக் கண்டேன்

துறைகொண்டு உயர்மணல் மேல் ஒன்றி நிறைவதை”³⁰ மருதக்கலி 16-18.

என்பதில், தலைவன், தலைவியிடம், கனாக கண்டேன் என்கிறான். அப்போது, தலைவி என்ன கனா எனக்கேட்க, தலைவன், தலைவியிடம் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளது. அதாவது, அன்னங்கள், பல இமயமலையின் பக்கத்தே, அழகிய வானில் இரை, கவர்ந்து உண்ட களைப்பால், அந்திக்காலத்திலே தங்கியிருந்தன. மேலும், வையை ஆற்று உயர்ந்த மணற்குன்றிலே, மகளிர் பலர் தம்முடன் விரும்பிய ஆயத்தாருடன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன் என்றான்.

இதைக் கேட்ட தலைவி,

“ஓர்த்து இசைக்கும் பறைபோல், நின்நெஞ்சத்து

வேட்டதே கண்டாய் கனா”³¹ மருதக்கலி பா 21-22

அதாவது, தன் மனத்திலே ஓர்த்த ஓசையைத் தானும் ஒலிக்கும் பறை போல, உன்னுடைய நெஞ்சத்திலே நீ விரும்பின இன்பத்தையே கனவாகக் கண்டாய் என்று தலைவனிடம் கூறினாள். தலைவி, தலைவனைச் சந்திக்க இயலாத வண்ணம் காவல் மிகுந்தமையால், ஆற்றாத தலைவி, தலைவனிடத்துச் சென்ற நெஞ்சினை நோக்கி, மனம் அழிய கூறுகின்றாள்.

“காணாமை இருள் பரப்பி, கையற்ற கங்குலான்

மாணா நோய் செய்தான் கண் சென்றாய். மற்று அவனைநீ

காணவும் பெற்றாயோ? காணாயோ? – மடநெஞ்சே!³² நெய்தற்கலி பா 6-8.

என்றும்,

“கொல் ஏற்றுச் சவினம் கடி கொண்ட மருள் மாலை

அல்லல் நோய் செய்தான் கண் சென்றாய் – மற்று அவனை நீ

“குல்லவும் பெற்றாயோ? புல்லாயோ? மடநெஞ்சே!³³ நெய்தற்கலி. பா.9-11.

என்றும்,

“வெறி கொண்ட புள்ளினம் வதிசேரும் பொழுதினான்

செறிவளை நெகிழ்த்தான் கண் சென்றாய் மற்று அவனை நீ

அறியவும் பெற்றாயோ? அறியாயோ? மடநெஞ்சே!³⁴ நெய்தற்கலி பா-12-14.

என்பதில், என்னிடம் காம நோயை விட்டுச் சென்றவனை நினைத்து மட நெஞ்சே ஏன் நீ ஏங்குகிறாய்!

நெஞ்சே! நீ அவனைத் தழுவவும் பெற்றாயோ? அல்லது தழுவாது தான் இருந்தனையோ? நெஞ்சே! என் வளையல்களை நெகிழுமாறு செய்த அவனுடைய மனங்கலந்து அறியவும் பெற்றனையோ? அல்லது அறியாது தான் இரந்தனையோ?

என்று பலவாறு தன் நெஞ்சோடு பேசுகின்றாள் தலைவி.

தலைவியின் நெஞ்சமானது அவளது கட்டுபாடுகளின்று நீங்கி, தலைவனையே நாடிச் சென்றமை நன்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து தலைவன், தலைவனின் மிகுதியான அன்பு புலப்படுகின்றான்.

7. தலைவியின் புலவி

தலைவி, தலைவனின் மீது எல்லையற்ற அன்புக் கொண்டிருந்தாள். ஆனால் இடையே பரத்தையர்களின் செயலால், தலைவனிடம், ஊடல் கொள்ளும் நிலை ஏற்படுகின்றது. ஆதலால், பரத்தையரை வெறுக்கின்றாள்.

பரத்தையிற் இருந்து பிரிந்துவந்த தலைவனை காலந்தாழ்ந்து வந்தது ஏன்? எனத் தலைவி வினவ, கடவுளரைக் கண்டு தங்கினேன் என்றான் நீ கண்ட கடவுளர் இவர் எனக் கூறி புலந்தாள் தலைவி.

“இப்போழ்து போழ்து” என்று அது வாய்ப்பக் கூறிய

அக்கடவுள், மற்று அக்கடவுள்” – அது ஒக்கும்”³⁵ மருதக்கலி பா 12-13

என்றும்,

”பூப் பலி விட்ட கடவுளைக் கண்டாயோ?”³⁶ மருதக்கலி பா – 24

என்றும்

“மாரி இறுத்த கடவுளைக் கண்டாயோ?”³⁷ மருதக்கலி பா – 28

என்ற பாடலின் மூலம், தலைவி, தலைவனிடம் நீ எந்த கடவுளை கண்டாய், எந்த கடவுளும் மார்பில் வடு உண்டாக்க மாட்டார்களே? நீ கண்ட கடவுளர் இனியும் நீ காலம் தாழ்த்தி வெகுள்வர் எனவே நீ செல்வாயாக எனத் தலைவி புலந்து கூறுகின்றாள்.

தலைவன். குதிரை ஏறி வந்தேன் எனக் கூறக் கேட்ட தலைவி, நீ ஏறிய வந்த குதிரை பரத்தையே என்பதை அறிந்து கொண்டு, குதிரைக்கு பூட்டிய அணிகலன்களை எல்லாம் பரத்தைக்கு பொருந்துவனவாக தலைவி வருணித்தாள். அப்பரத்தையே குதிரையாக என்றும் ஏறித் திரிவாய் இங்கு நில்லாதே நீ செல்வாயாக! என்று தலைவனிடம் கூறுகின்றாள். இதனை,

“பரியாக வாதுவனாய், என்றும் மற்று அச்சார்த்

திரி குதிரை ஏறிய செல்”³⁸ மருதக்கலி பா-37-38.

என்று தலைவி கூறுவதிலிருந்து தலைவன் மேல் அவள் கொண்ட காதல் புலனாகிறது.

பரத்தையரை குதிரை என்று கூறிய தலைவி, இப்போது யானை என்று கூறுகின்றாள். தலைவனிடம், நீ செல்க! செல்லாவில்லை என்றால் அப்புத்தி யானை உன்னை தன்மேல் ஏறவிடாது, உன் கைவசமாக்கிக் கொள் என்று தலைவனிடம் கூறுகின்றாள்.

இவ்வாறு, தலைவன் மீது தலைவி புலவி கொள்வதற்கு காரணம், அவன் தன் மீது மட்டுமே அன்று கொள்ள வேண்டும். வேறு யாரிடமும் செல்லக் கூடாது. அவன் தனக்கு மட்டுமே என்பதில் உறுதியாக உள்ளான் என்பது புலனாகிறது.

8.தலைவன் மடலேறுதல்

தலைவன், தலைவியோடு எந்நாளும் இருக்க வேண்டும் என நினைப்பவன் அவள் தனக்கு இல்லை என்றால் என்ன செய்வது எனத் தெரியவில்லை இதற்கு ஒரே தீர்வு மடலேறுதல் மட்டுமே! என்று எண்ணுபவன். சங்க காலத்தில் மடலேறுதல் என்பது, ஆணுக்கு மட்டுமே உரியது. பெண்கள் மடலேறுவது மரபு இல்லை.

சங்க காலத்தே நிலவிய ஒரு பண்பாடு மடலேறுதல் தலைவன். தான் விரும்பிய தலைவியை, அடைய முடியாத நிலையில் மடல் ஏறுவேன் என்று தோழியிடம் கூறுவான். மடல் ஏறுதல் என்பது, பனங்கருக்காற்செய்த குதிரை மீது அமர்ந்து, தலைவியின் உருவத்தைக் கிழியிலே வரைந்து கைப்பிடித்து, பல்லோர் அறிய ஊர் நடுவே நாற்சந்தியில் நிற்பான். பூனைப்பூ, ஆவிரம்பூ, எருக்கம்பூ ஆகியவற்றால் தொடுத்த மாலையை அணிந்து நிற்பான். பிறகு திருமணம் நிகழும்.

சுடர் இழை,

“நல்கியாள், நல்கியவை,

பொறை என் வரைத்து அன்றி, பூநுதல் ஈத்த

நிறை அழி காமநோய் நீந்தி, அறை உற்ற

உப்பு இயல் பாவை உறை உற்றது போல,

உக்குவிடும் – என் உயிர்

பூனை, போலமலர் ஆவிரை – வேப் வென்ற

தோளான் எமக்கு ஈத்தபூ”³⁹ நெய்தற்கலி பா – 12-19.

என்பதில், தலைவன் தலைவியை அடைய மடலேறுவது தான் தீர்வு, என எண்ணி, தனக்கு காமநோயினை தந்த தலைவியை நினைத்து வருந்தினான். எனக்கு துன்பமாய் நின்ற மடல், இப்போது என் தலைவியை பெற இன்பமாகும்படி இருக்கும் என்று இரங்கிக் கூறினான். இதில் தலைவன், தலைவியை எப்படியாவது அடைந்தே தீர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் உறுதியும். தலைவிமீது கொண்ட அன்பினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

தலைவன், தலைவியிடம், தன் மனதில் உள்ளதை கூறுகின்றான். அறிவு, நிறைவு, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி என்னும் ஒழுக்கம் தேய்ந்தேன். மறத்தலைச் செய்தேன். நாளுக்கு நாள் நலிந்து போகின்றேன். நீ தந்த காம நோயினால், உன்னிடம் தவறு இல்லை என்றாவம், உன் சுற்றத்தார் பலவித அணிகளை உனக்கு பூட்டினார் அவர்கள் மேலும் தவறு இல்லை. என் காமநோய் என்னை வருத்துகின்றது. நீ எனக்கு செய்தது குற்றம் இல்லையா? ஆதலால், இவ்வூர் மன்றத்திலே மடவார்ந்து வந்து நீ எனக்கு விளைவித்த பழியை ஊரர் அறியும் படி செய்வேன் என்று உறுதியாக கூறுகின்றான். இதனை,

“ஓறுப்பின் யான் ஓறுப்பது நுமரை, யான், மற்று இந்நோய்

பொறுக்கலாம் வரைந்து அன்றிப்பெரிதாயின், பொலங்குழாய்!

மறுத்து இவ்வூர் மன்றத்து மடல்ஏறி,

நிறுக்குவென் போல்வல் யான் நீ படுபழியே”⁴⁰ குறிஞ்சி.கலி பா-20-23.

என்ற பாடலின் மூலம் தலைவனின் மன உணர்வினையும், தலைவி மீது கொண்ட அன்பினையும் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

இவ்வாறாக, கலித்தொகையில் தலைவன், தலைவி, தலைவன் – தலைவி – மகன் வழி உரையாடல், தலைவன் – தலைவி உறழ்தல், தலைவன் – தலைவி நெஞ்சொடு கூறல், தலைவியின் புலவி, தலைவன் மடலேறுதல் போன்ற பகுதியில் காதல் மரபுகளை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மேலும், காதல் என்பது அனைவருக்கும் பொதுவான ஒன்றாகும். கலித்தொகையில் இக்காதல் இடத்திற்கு இடம் எப்படி மாற்றம் பெறுகின்றன என்பதை உண முடிகின்றது. தலைவன், தலைவி, இருவருக்கும் ஊடல் ஏற்பட்ட போதும், அல்லது பரத்தையினரால் ஊடல் வந்தபோதும், அவர்கள் ஒருவர்மேல் ஒருவர் கொண்ட அன்பானாது மாறவில்லை. இருவரும் மனதால் ஒத்த அன்போடு அழகான இல்லற வாழ்வினை வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை கலித்தொகையின் வாயிலாக சிறப்பாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனையே வள்ளுவர்.

“ஊடுதல் காமத்திற்கு இன்பம் அதற்கின்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின்”⁴¹ குறள்.1330

என்ற குறள் வழியே நமக்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மேலும், கலித்தொகை கால காதல் மரபுகள் நம்மை சங்ககாலத்திற்கே அழைத்துச் செல்கின்றன என்பது முற்றிலும் உண்மையாகின்றன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல்காப்பியம் (களவியல்) இளம்பூரணர், பக்-10.

2. மேலது, ப-15.
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, கி.இராசா, ப-55.
4. மேலது, ப-60.
5. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணர், பா-26.
6. திருக்குறள், ப.முருகன், பக்.13.
7. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 25-26.
8. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 1-4, 11,15.
9. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 18-19.
10. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா 9-11.
11. முனைவர் இரா.வனிதாமணி, முல்லைப்பாட்டில் தமிழர் பண்பாடு (ஆய்வுக்கட்டுரை – இனிவை கற்றல் பன்னாட்டு தமிழியல் மின்னிதழ்) ப.04.
12. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா 25, பக்.70
13. கலித்தொகை, பாலைக்கலி, பா 04,பக்.80
14. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா 23-25, பக்.281.
15. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா 21-22, பக்.322
16. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா 22-25, பக்.527.
17. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 1-4, பக்.214.
18. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 6-10, பக்.215.
19. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 11 பக்.215
20. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 13 பக்.215
21. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 16-17, பக்.215.
22. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 6-15, பக்.230
23. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 16-22, பக்.230
24. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா 6-8, பக்.626.
25. கலித்தொகை, பா.131.
26. பரிபாடல், பக்.36.
27. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.23-25, பக்.338.
28. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.26-28, பக்.342.
29. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.14-16, பக்.373.
30. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.21-22, பக்.391.
31. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.17-20, பக்.391.
32. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.6-8, பக்.542.
33. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.9-11, பக்.542.
34. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.12-14, பக்.542.

35. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.12-13, பக்.400.
36. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.24, பக்.400.
37. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.28 பக்.400
38. கலித்தொகை, மருதக்கலி, பா.38-39 பக்.418
39. கலித்தொகை, நெய்தற்கலி, பா.12-19, பக்.598.
40. கலித்தொகை, குறிஞ்சிக்கலி, பா.20-23, பக்.243.
41. திருக்குறள்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. கலித்தொகை, முனைவர் அ.விசுவநாதன், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600098, முதல்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004.
2. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, முனைவர். கி.இராசாஅன்னை நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி, முதல்பதிப்பு 2001.
3. திருக்குறள், பேராசிரியர் ப.முருகன், நியூ செஞ்சரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600098. முதல்பதிப்பு, செப்டம்பர் 1993.
4. தொல்காப்பியம், இளம்பூரணனார், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600014, முதல்பதிப்பு 2005.
5. பரிபாடல், முனைவர் இரா.மோகன், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதல்பதிப்பு, ஏப்ரல் – 2004.
6. முனைவர் இரா.வனிதாமணி, முல்லைப்பாட்டில் தமிழர் பண்பாடு, இனியவை கற்றல் பன்னாட்டு தமிழியல் மின்னதழ், (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்).

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).